

جیمی کیمل
پیشنهاد اسکار را رد کرد

جیمی کیمل، مجری و کم‌دین آمریکایی که پیش از این در سال‌های ۲۰۱۷، ۲۰۱۸، ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ برای چهار بار اجرای مراسم اسکار را برعهده داشته است، پیشنهاد اجرای مجدد این مراسم در سال ۲۰۲۵ را رد کرد. ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت جان مولانی، کم‌دین آمریکایی نیز به‌عنوان یکی از گزینه‌های اصلی اجرای اسکار ۲۰۲۵ در نظر گرفته شده بود که او نیز حضور به‌عنوان مجری در مراسم اسکار پیش‌رو را نپذیرفته است. گفته می‌شود جان مولانی به‌دلیل نگرانی در مورد حجم کاری خود، پیشنهاد اجرای مراسم اسکار ۲۰۲۵ را قبول نکرده است. پرکارترین مجری تاریخ اسکار باب هوپ بود که ۱۹ بار مسئولیت اجرای مراسم را برعهده گرفت. بیلی کریستال ۹ بار، جانی کارسون ۵ بار و جیمی کیمل، وویی گلدبرگ و جک لمون نیز هرکدام ۴ بار اجرای مراسم مهم‌ترین جوایز سینمایی جهان را برعهده داشته‌اند.

حذف نام نیک یوسفی

نیک یوسفی، عکاس، فیلمساز و تدوینگر با ساخت ویدئویی در پی اعتراضات پاییز ۱۴۰۱ و به‌واسطه بازنشر چندین و چندباره آن ویدئو در فضای مجازی، در میان عموم مردم شناخته شد؛ ویدئویی که برخی ساخت و انتشار آن را دلیل بازداشت او دانستند. بازداشتی که چندماه به‌طول انجامید. نام او اما چندوقت پیش مجدداً به‌واسطه کارگردانی مسابقه «گل یا پوچ» با اجرای مه‌رمان مدیری، به میان آمد. حالا خبر تازه‌ای که روی خروجی خبرگزاری ایسنا قرار گرفته است، نشان می‌دهد نام نیک یوسفی که پیش از این به‌عنوان کارگردان «گل یا پوچ» در تبلیغات و اخبار این برنامه درج می‌شد، از پلتفرم پخش‌کننده حذف شد. در این خبر همچنین آمده که این اتفاق در پی هماهنگی ساترا با فیلمو رخ داده است. همچنین طی هماهنگی ساترا با وزارت ارشاد، نام او از روی تبلیغات شهری برنامه «گل یا پوچ» که در شهر سطح تهران اکران شده بود نیز برداشته شده است.

تجلیل از مایک لی

مایک لی، کارگردان، مولف سینما و تئاتر ۸۱ ساله بریتانیایی، قرار است در جشنواره فیلم تورنتو ۲۰۲۴ جایزه بزرگداشت دریافت کند. مهر ضمن اعلام این خبر به نقل از هالیوود ریپورتر نوشت، دورگا چو بوز؛ کارگردان کانادایی و کامیل دالما و کلیمان دوکو؛ دو آهنگساز و ترانه‌سرای فرانسوی نیز در مراسم اهدای جوایز تجلیل می‌شوند. لی که با اکران جهانی «حقایق سخت» در این جشنواره حضور دارد، ۸ سپتامبر جایزه ایبرت را که برای تجلیل از یک کارگردان اهدا می‌شود، دریافت خواهد کرد. او پیش از این با فیلم‌هایش «سالی دیگر»، «الکی خوش» و «آقای ترن» در این جشنواره کانادایی حضور داشت. لی پیش از این ۷ بار نامزد اسکار شده و نخل طلای کن، شیر طلایی و نیز جایزه افتخار در کارنامه دارد. این جشنواره امسال از ۵ تا ۱۵ سپتامبر (۱۵ تا ۲۵ شهریورماه) برگزار می‌شود.

کلافگی زبان مشترک آدمی است

نگاهی به کتاب **قصه تراپی** که پیوند سرگرمی و آگاهی است

بر قصه‌هایی است که افراد در مورد خود می‌سازند و در تمام طول زندگی آن‌ها همراه خودشان حمل می‌کنند. تکنیک‌های متعددی در این روش استفاده می‌شوند که به اشخاص کمک می‌کنند بهبود یابند و یک قصه‌ی مشکل‌ساز را پشت‌سر بگذارند. قصه‌رمانی یا روایت‌درمانی یک نوع مشاوره است که افراد را از مشکلاتشان جدا می‌بیند. این به مراجعان اجازه می‌دهد که از مسئله‌شان تا حدی فاصله بگیرند تا ببینند که آن مسئله ممکن است بیش از آسیبی که به آنها وارد می‌کند، واقعاً به آنها کمک یا از آنها محافظت کند. با این چشم‌انداز جدید افراد احساس قدرت بیشتری برای ایجاد تغییرات در الگوهای فکری و رفتاری‌شان می‌کنند و داستان زندگی‌شان را به گونه‌ای بازنویسی می‌کنند که هویت، توانایی‌ها و هدف آنها را صرف‌نظر از مشکلاتشان منعکس می‌کنند. روایت‌درمانی یک رویکرد محترمانه و عاری از سرزنش است که افراد را به‌عنوان متخصص زندگی شخصی‌شان می‌نگرد.

کتاب «قصه‌تراپی»، به قلم شاهین شرافتی که توسط نشر «مون» منتشر شده، مبتنی بر همین رویکرد تلاش کرده تا با روایت قصه‌های ایرانی، مخاطب را با خود همراه کند تا از سرگرمی به خودآگاهی رسیده و بتواند از سردرگمی‌ها رها شده و بر زخم سرخوردگی‌ها مرهم بگذارد. در این کتاب، نویسنده به آدم‌های دوربزدیک زندگی‌اش به‌دقت نگاه کرده است و تجربه زیسته و فردی خود از این مواجهه را در قالب داستان‌های کوتاه بازتابی و روایت می‌کند. شرافتی در این کتاب تلاش کرده تا زبان تن آدم‌ها را نگاه

معرفی کتاب

قصه تراپی

نویسنده: شاهین شرافتی
انتشارات: مون
قیمت: ۱۵۰ هزار تومان

است که به میانه‌جی همدان‌پنداری خواننده با آن، امکان و فرصتی برای پالایش و آگاهی‌رسانی بخش فراهم می‌شود. قصه‌درمانی به‌مثابه تراپی اما به‌شکل خودآگاهانه، روشمندتر و مبتنی بر تکنیک‌ها و تمهیدات علمی دست به درمان می‌زند. قصه‌درمانی یک روش درمانی «فردمحور» است که به افراد کمک می‌کند زندگی خود را بشناسند و متخصص زندگی خود بشوند. در این روش تاکید

رضا صائمی

خبرنگار گروه فرهنگ

آدمی همواره میل به شنیدن قصه دارد و اساساً خلقت عالم و آدم، خودروایت یک قصه طولانی است و داستان آفرینش همواره یکی از جذاب‌ترین کنجکاو‌های بشر بوده است. شاید برای همین است که در همه جای دنیا مردم قصه را دوست دارند و ادبیات و سینما به‌میانجی آن قوام می‌گیرد. قصه‌ها فقط خاصیت سرگرمی ندارند، کارکرد آگاهی‌بخشی هم دارند و همواره در دل حکایت‌ها می‌توان مرورید حکمت را صید کرد. از جمله ویژگی‌های قصه که به ماهیت هنری و ادبی آن برمی‌گردد، کاتارسیس و پالایشی است که در مخاطب ایجاد کرده یا امکان آن را فراهم می‌کند. به‌همین دلیل است که روان‌درمان‌ها به قابلیت تراپی قصه و قصه‌گویی پی برده و از آن به‌مثابه یک تکنیک استفاده می‌کنند. در واقع قصه‌درمانی شاخه‌ای از هنر درمانی است که در کنار فیلم‌درمانی، تئاتر درمانی و گونه‌های دیگر هنر تراپی قرار می‌گیرد. در واقع قصه روایت زندگی و شخصیت آدم‌هاست، همچون این‌ها می‌تواند خود را در آن ببیند. یک‌جور مکتوب کردن تجربه زیسته انسان‌هاست که با از تخیل نویسنده می‌گذرد یا با الهام از واقعیت به جهان داستان می‌آید. از این رو قصه در ذات خود واحد یک تجربه با حکمت و آگاهی

اصلاح طلب اخلاق‌گرا

نگاهی به رویکردها و افکار **محمد رضا عارف**

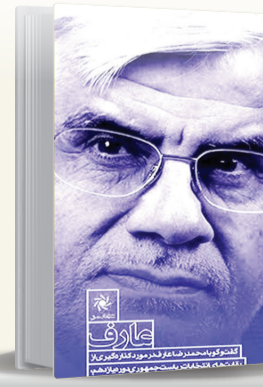
بود. بماند که برخی از تکرار تجربه پوتین-مددوف در شمالی احمدی‌نژاد-مشایی ابراز نگرانی می‌کردند. به هر روی با حضور جریان‌ساز هاشمی‌رفسنجانی، موجی از امیدواری در جامعه شکل گرفت. این امید اما خیلی زود با سد شورای نگهبان مواجه شد، وقتی خبر آمد که صلاحیت مرد قدرتمند سیاست در ایران، تأیید نشده است. در اینجا بود که بازی‌سازی قابل توجه زوج هاشمی-خاتمی عیان شد و خود را در حمایت از کاندیداتوری دو چهره نمایان کرد؛ حسن روحانی و محمد رضا عارف. بقیه ماجرا را احتمالاً همه به یاد دارند؛ حضور موفق دو نفر در مناظره‌ها به‌خصوص تقابل جدی میان روحانی و جلیلی بر سر مسئله هسته‌ای ایران و بعدتر انصراف عارف ۶۲ ساله از این رقابت‌ها که اجماع میان اصلاح‌طلبان و میانه‌روها را تسهیل کرد و به پیروزی روحانی در ۲۴ خردادماه ۱۳۹۲ منجر شد. با این پیروزی ایران به مدار برقراری روابط بین‌المللی و مذاکرات مؤثر هسته‌ای بازگشت و برجام را باید ثمره همین انتخابات دانست. با این همه آنچه گفته شد، همه ماجرای محمد رضا عارف در آن انتخابات نبود. از قضا کتاب «عارف» بیشتر به این می‌پردازد که چگونه عارف از پس حوادث سخت سال ۸۸، از سال ۱۳۹۰ به این فکر رسیده بود که باید در سیاست ایران دست به مشارکت زد و به‌تعبیری، بهتر صندوق رأی را رها نکرد.

او شرح می‌دهد که چگونه با مشاهده نومی‌دی شایع در میان دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف، به این فکر می‌افتد که حتی در انتخابات مجلس ۱۳۹۰ هم لیستی ارائه بدهد. با این همه این ابتکار او وقتی از جانب جریان

معرفی کتاب

عارف

گفت‌وگویی با محمد رضا عارف
انتشارات: سیمای شرق

امکان شکل‌گیری رقابتی معنادار میان جناح‌های سیاسی کشور شک و تردیدهایی بنیادین داشتند. برخی به‌کلی قید شرکت در هر انتخاباتی را زده بودند و برخی دیگر نیز بر آن بودند که شاید کاندیداهایی اصلاح‌طلب، اما در واقع نمایشی، در انتخابات حضور پیدا کنند تا اسمی از جریان اصلاحات نیز در این رقابت به چشم بخورد. نتیجه انتخابات اما برای این گروه اخیر مشخص بود؛ یکی دیگر از اصولگرایان. همان دوران نیز بسیاری فکر می‌کردند رئیس‌جمهور بعدی، بی‌بروگر، محمدباقر قالیباف خواهد

فرزاد نعمتی

خبرنگار گروه فرهنگ

کتاب «عارف» که در انتشارات «سیمای شرق» به چاپ رسیده است، گفت‌وگوی امیرعباس تقی‌پور و امیر لعلی با محمد رضا عارف، در مورد کناره‌گیری از رقابت‌های انتخابات ریاست‌جمهوری دوره یازدهم در سال ۱۳۹۲ است. شاید پرسید خواننده این کتاب با گذشت بیش از یک‌دهه از آن انتخابات چه اهمیتی دارد؟ واقع امر آن است که هم آن انتخابات، انتخاباتی مهم بود و هست، هم نوع رفتار و مواجهه عارف با آن همچنان از اهمیت برخوردار است. درباره اهمیت آن انتخابات می‌توان به نکاتی چند اشاره کرد؛ یکی اینکه در آن انتخابات که بعد از بحران بزرگ انتخابات ۱۳۸۸ برگزار شد، بسیاری از نیروهای سیاسی اصلاح‌طلب و میانه‌رو نسبت به